

Boží království je jako hořčičné zrnko...

11. neděle v liturgickém mezidobí cyklu B

Evangelium (Mk 4,26-34)

Ježíš řekl zástupu: „Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste, on ani neví jak. Země sama od sebe přináší plody: napřed stéblo, potom klas, pak zralé zrno v klasu. Když pak se ukáže zralý plod, hned (člověk) vezme srp, protože nastaly žně.“ Řekl také: „K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobenstvím ho znázorníme? Je jako hořčičné zrnko: Když se zasévá do země, je menší než všechna semena na zemi, ale když je zaseto, vzejde a přerůstá všechny jiné zahradní rostliny; vyžene tak velké větve, že ptáci mohou hnízdit v jeho stínu.“ Mnoha takovými podobenstvími jim hlásal (Boží) slovo, jak to mohli pochopit. Bez podobenství k nim nemluvil. Když však byl se svými učedníky sám, všechno vysvětloval.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Text pocházející ze čtvrté kapitoly Markova evangelia přináší dvě ze čtyř přitažlivých podobenství o Božím království se společným tématem růstu slova a Božího království i přes veškerá omezení a neúspěchy, a to na pozadí zemědělského života tehdejší Palestiny, které učedníci i sám Ježíš dobře znali.

Podobenství o člověku, který zasel semeno.

Ježíšovi současníci dobře znali postup a dobu setby a žní. Obilí se v Palestině selo od října do února, na jedno pole pouze jeden druh obilí. Zrno bylo následně zaoráváno nebo zašlapáváno stádem dobytka. Žeň byla zahájena v úrodných nížinách již v dubnu, po období deště, sklizní ječmene, poté následovala pšenice a nakonec ostatní druhy obilovin. Zpravidla toto období trvalo od velikonoce do letnic a bylo doprovázeno mnoha náboženskými obřady.

Podmanivé vyprávění staví posluchači před oči obraz tajemného a nenápadného růstu semena, z něhož vzejde bohatá žeň, aniž by se člověk o ni přičinil. Rolník má pouze zasít. Je potřeba být trpělivý, neboť půda úrodu nevydá hned. Stejným způsobem je třeba trpělivě čekat, až Boží království zakoření mezi lidmi.

Podobenství o hořčičném semenu.

Středem tohoto podobenství je přirovnání k rostlině v Palestině velmi běžné. Jedná se o tzv. černou hořčici (*Sinapis nigra*), která byla pěstována jak v zahradách, tak rostla i planě zejména v úrodnějších půdách okolo Jordánu. Její semeno je skutečně nepatrné, jeho délka dosahuje nejvýše dvou milimetrů, přesto dospělá rostlina může dosáhnout úctyhodné výšky až čtyř metrů a

podobá se vzrostlému stromu. Tento kontrast využívá podobenství k charakteristice Božího království.

Někdy je Boží království zdánlivě neviditelné, bezvýznamné a zbytečné, a přesto je mocné. Nepatrnost má v Božím království sílu, která není založena na počtu a velikosti, ale na Boží moci, která zde přebývá. Království roste tajemně a nic nezůstane nenaplněno. I to nejmenší semeno ve víře v Boží činy vydá tak mohutné plody, že i „ptáci budou moci hnízdit v jeho stínu.“

SHRNUTÍ

Božímu království patří budoucnost tak jistě, jako když přicházejí žně, protože sama země přináší úrodu poté, co rolník zasel zrno. Boží jednání přivede stejně zcela jistě Boží království v tomto světě k naplnění. A ačkoliv je počátek Božího království, který byl ukryt do společenství Ježíšových učedníků, ještě zcela nepatrný, je tento počátek nutným předpokladem a zárukou toho, že na konci časů může celý svět najít a najde svou spásu v Božím království.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Viděl jsi někdy, jak ze semínka vyrůstá klas? Kde se v něm bere ten život? Jak je to možné? Je to vlastně takový zázrak! A ty dělá Bůh v našem životě také, jenom si toho málo všímáme. Přemýšlej teď chvíli nad tím, jaké úžasné věci už Bůh ve tvém životě vykonal...

Starší:

Život s Bohem není žádná křeč. Není to hlavně žádný strach, že něco musím nebo nesmím; spíš je to spočinutí v důvěře, že Bůh koná, stejně jako když ze semínka roste klas a Bůh mu dává všechno, co k růstu potřebuje. A já s Ním mohu spolupracovat, vnímat jeho skutky, sílu a milost, radovat se z toho a ve svém životě na to navázat. Na tomto, zdálo by se, nepatrném základě pak v našem životě může vyrůst něco velkého a krásného, co by nikdo neočekával

Zkusme si

Mladší / Starší

Vysejte si doma pažitku, řeřichu nebo jinou podobnou rostlinu a počkejte si na sklizeň. Každý den si můžete poznamenat, jak rychle vám úroda roste. A až ji sklídíte, nezapomeňte se o ni rozdělit – připravte třeba ostatním večeři.

Ve skupině můžete pěstovat několik druhů a pak se podělit nebo úrodou někoho obdarovat.